СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIV. Ч. 68. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го КВІТНЯ 1987 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 10, 1987 No. 68. VOL. XCIV.

НІМЕЦЬКИЙ ІСТОРИК НЕ БАЧИВ ПРІЗВИЩА І. ДЕМ'ЯНЮКА НА ЖАДНІЙ ЛИСТІ

В. ШЕФЛЄР ЗНАЄ 27 ПРІЗВИЩ З ТРЕБЛІНКИ, АЛЕ НЕ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Вольфганг Шефлєр, німецький історик заявив тут у середу, 8-го квітня, що до часу покликання його ОСІ в 1980 році, він не бачив прізвища Івана Дем'янюка на жадному документі. Під час перепитування на процесі оборонцем Марком О'Конноров В. Шефлєр сказав, що він знає 27 прізвищ сторожів з Треблінки, але серед них нема І. Дем'янюка.

Натомість, коли О'Коннор запитав Шефлєра, чи серед тих 27 був Альфред Вілліц, історик сказав, що так. А чи він хотів „германізуватися", тобто стати райхсдайче? Шефлєр сказав, що ні, бо він був німцем.

Слід відмітити, що досі на процесі прізвище А. Вілліца ніким не згадувалося. Не було воно згадуване на процесі І. Дем'янюка в Клівленді в 1981 році.

Коли Шефлєр виніс можливість існування подібної до І. Дем'янюка виказки в Польщі, або в СССР, хоч він не старався це перевірити, О'Коннор з обуренням питав історика: Ви мали сім років часу від 1980 року, як дослідник, зробити все можливе, щоб це перевірити і ви не старалися, поминмо того, що свідчите вдруге проти І. Дем'янюка, якого можуть тут повісити.

Тут суддя Дов Лєвін перервав опитування і заявив, що підсудному ще не доказано вини, а навіть якщо буде доказано, то це не значить, що його повісять.

Тут прокуратор Міхаель Шакед ствердив, що і Америка і Ізраїль зверталися до СССР з проханням пошукати за подібною виказкою, але жадної відповіді не отримали.

У дальшому опитуванні Шефлєр сказав, що йому не відомо, що уцілілий жид з Треблінки Хаїм Штаєр, який проживає в Австралії, подав заприсяжену заяву що Людас Кайрис, литовець, якого тепер судять в Чикаго, — це „Іван Грозний", як також йому не відомо, що члена групи Т-4 Крістіяна Бірта також називали „Грозним".

Шефлєр також не знає про те, що совєти ніколи не твердили, що І. Дем'янюк був в Треблінці, а в інших таборах — Фльоссенбурґу, Реґенсбурґу і Собіборі, хоч на здогадній його виказці є тільки два відпоручення: на фарму Оксов і до Собібору.

Взагалі, під час перепитування О'Коннором В. Шефлєр на одну третю запитів відповів „не знаю".

Наприклад, у справі І. Дем'янюка з ним сконтактувався в Берліні член ОСІ Норман Московіц в 1980 році, але не пам'ятає чи виказку Московіц йому тоді показав, чи прислав копію поштою. Він свідчив на процесі команданта Травників Курта Штрайбеля, але з ним ніколи не говорив.

Шефлєр також не уважав за відповідне перевести інтерв'ю, як дослідник з есесом Рудольфом Райсом, який донедавна жив в Німеччині, як і Штрайбель. Він встановив, під подрібним опитуванням О'Коннора, що фактично німці з групи Т-4 мали нагляд над ґазуванням в концтаборах після їх первісної акції вичищення німецької „суперраси".

Дещо цікавого встановила оборона з біографії В. Шефлєра: він народжений 1929 року в Ляйпціґу, батько його був членом нацистської партії, у Східній Німеччині не був членом комуністичної партії і в 1950 році приїхав до Західного Берліну. Як приїхав? Прямо купив квиток і приїхав. У Берліні скінчив вищі судії, завершені докторатом з історії, спеціялізуючись теж у порівняльних політичних науках. Завжди його цікавило питання переслідування жидів, тому й видав в 1960 році книжку про „Переслідування жидів в Третьому Тайху" (перевидана в 1961 році, а відтак перекладене на японську мову). Шефлєр працював як дослідник у спеціяльній комісії дослідів нацистських злочинів від 1956 до 1959 року, але ця комісія не видала жадного рапорту. Він користувався архівними матеріялами з Людвіґсбурґу, де встановлено центр в 1959 році, їздив часто до Польщі, але в СССР не був, ані не відвідав ніколи центру у Відні, Австрія, що його встановив зараз по війні Тувія Фрідман. Про нього він знає, але ніколи з ним не зустрічався.

Наступного дня до дальшого перепитування згодилися оборонці Джан Філл і Йорам Шефтель.

ЗУАДК НАНОВО ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ В АҐЕНЦІЇ МІЖНАРОДНОГО РОЗВИТКУ

Філядельфія. — Після кількох років впертих заходів, ЗУАДК отримав статус добровольчої організації, зареєстрованої в Аґенції міжнародного розвитку при Державному департаменті ЗСА у Вашінгтоні.

Перед цією єдиною українською харитативною установою розкриваються тепер великі можливості участи в заграничних проєктах ЗСА, включно з допомогою українцям на поселеннях у різних економічно відсталих країнах.

Повідомлення і сертифікат прийшли у листі Томаса А. МкКея, — співасистента адміністратора Уряду приватної та добровольчої співпраці, з повідомленням про включення ЗУДАК-у в Агенцію міжнародного розвитку до президента ЗУДАК д-ра Олександра Білика у Філядельфії.

В неділю появиться звернення до Дж. Шулца

Ню Йорк. — Як уже інформовано, в неділю, 12-го квітня ц.р. у щоденнику „Ню Йорк Таймс" появиться звернення до державного секретаря Джорджа Шулца з проханням вставитися і вимагати звільнення тих численних українських політичних в'язнів, що ще сидять у тюрмах і таборах.

Звернення підготовили пластунки із куренів „Перші Стежі" і „Верховинки" з фондів, що їм залишилися з минулорічної збірки на подібну ціль. Тим разом однак звернення буде менше розміром, бо лише на чверть сторінки щоденника, але помимо того вмістить воно прізвища всіх ще ув'язнених або запроторених українських політичних в'язнів.

Пластунки просять українських громадян витяти це звернення та з відповідним листом вислати на адресу Дж. Шулца.

У Ню Йорку пікетуватимуть Сі-Бі-Ес

Джерзі Сиclient, Н.Дж. — Українські організації Ню Йорку та Ню Джерзі підготовляють протестаційну демонстрацію біля студіо телевізійної станції Сі-Бі-Ес в Ню Йорку, при 524 Захід, 57-ма вулиця, в неділю, 12-го квітня ц.р., від год 6-ої по полудні до 9-ої вечора.

Як відомо, цього дня на мережі Сі-Бі-Ес вечером від год. 8-ої до 11-ої буде показаний фільм „Утеча зі Собібору", в якому утотожнюється всіх сторожів того концентраційного табору з українцями, називаючи їх постійно „українськими сторожами".

Тому саме демонстрація має на цілі протестувати проти такого узагальнювання поняття про українців як спільноту, коли на ділі сторожами могли бути лише поодинокі українці.

Демонстрацію організують Українсько-американські професіоналісти і підприємці Ню Йорку та Ню Джерзі, АНЧЕЙН і Комітет Української Спадщини, та закликають українців Ню Йорку і околиці взяти в цій демонстрації участь.

Відбудуться інформативні зустрічі про українців в Бразилії

Філядельфія. — У неділю, 12-го квітня ц.р., о год. 6-ій по полудні, тут в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру відбудеться з рамени ЗУАДК інформативна зустріч з громадянством про проблеми українців в Бразилії.

В програмі зустрічі є висвітлення озвучених прозірок про історію українського поселення в Бразилії і доповідь про бразилійський земельний проєкт ЗУАДК.

Екзекутива ЗУАДК плянує незабаром відбути подібні зустрічі з громадянством в таких містах: Ню Йорк, Нюарк, Трентон, Балтимор, Вашінгтон, Маямі, Форт Лодердейл, Піттсбурґ, Клівленд, Дітройт і Чикаго. Такі зустрічі в інших місцевостях є можливі.

П'ятий том „Віднови" присвячений чорнобильській трагедії

Мюнхен, Західня Німеччина. — Тут у видавництві „Віднова" нещодавно появився п'ятий том суспільно-політичного журналу „Віднова", під заголовком „Чорнобиль — трагедія України".

Том включає вичерпну документацію про чорнобильську катастрофу і статті відомих українських і не-українських авторів, а зокрема: „Україна після Чорнобиля" (кореспонденція з Києва); Григорій Панчук, „Чорнобильська катастрофа і радянська дійсність"; Владимир Малинкович, „Про Чорнобиль і чорнобильців"; Левко Олександрів, „Чорнобиль — з американської перспективи"; Володимир Бандера, „Політекономія чорнобильської трагедії"; Люсієн Трюб, „Чорнобиль і реакторна техніка в країнах Заходу"; Владімір Максімов, „Чорнобиль — поворот історії"; Патрік Маро, „Франція і Чорнобиль"; Андре Ґлюксман „Джума в Чорнобилі"; Ален Безансон, „Блискавка над Дніпром"; Ернст Кукс, „Криза Горбачова"; Крістіян Шмідт-Гоєр, „Удар по Горбачову"; Карль Ґустаф Штрем, „Чому Горбачов не поїхав на Україну?"; Петер Крайса, „Легенда про Чорнобиль".

Крім чорнобильської трагедії у тому порушено ще інші питання. Наприклад, певні суспільно-політичні проблеми УССР висвітлено у статтях Ярослава Білінського „Витривалість Щербицького?" і Мойсея Фішбейна „IX З'їзд письменників України: Зміни чи заміни?".

Українсько-польські взаємини розглянуто в статтях Мирослава Трухана „Українці в Польщі: Переспективи на майбутнє (До 30-ліття УСКТ 1956-1986)", Богдана Осадчука „Ювілей польського журналу 'Культура' в Парижі (Дружні замітки і спогади)" та в „Інтерв'ю журналу 'Контакт' з Ярославом Пеленським: 'За вільну Україну'". Питання українського жіночого руху в діяспорі порушено в статтях Раїси Мороз „Другий вінок", Марти Богачевської-Хом'як „Етнічність і фемінізм" та Мирни Косташ „Поділені льояльності". У журналі також уміщено рецензії на книжку Роберта Конквеста „Жнива смутку: совєтська колективізація і терор-голод" та Єжи Томашевського „Річ Посполита багатьох народів" і огляд „Провідні російські журнали в діяспорі".

П'ятий том „Віднови" — це досі єдине україномовне видання, присвячене чорнобильській трагедії. Цей том, у ціні 10 ам. дол., можна набути в представництві журналу „Віднова". В Америці: Dora Horbachevsky, 1148 Glenn St., Philadelphia, Pa. 19115. В Канаді: Dmytro Fedyk, 22 Allanhurst Dr., Apt. 102 Islington, Ont., M9A 4J6, Canada.

ДЖ. ШУЛЦ ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО РОЗМОВ В МОСКВІ

Вашінгтон. — Державний секретар З'єднаних Стейтів Америки Джордж Шулц, не зважаючи на шпигунську аферу і закладання підслухових апаратів агентами КҐБ в будинку американської амбасади в Москві та поради відкласти тим часово поїздку до Совєтського Союзу, як форму протесту проти совєтської поведінки, відкинув усі завваги й інтенсивно підготовляється до розмов із совєтськими керівниками, починаючи від понеділка, 13-го квітня цього року.

В суботу, 11-го квітня Дж. Шулц і численні його дорадники та спеціялісти від роззброєння, відлітають до Москви. Сам Шулц вважає, що існує тепер добра нагода у переговорах із совєтськими офіційними особами, зокрема з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе та генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим, посунути вперед справу частинного роззброєння.

Дж. Шулц і особи з Адміністрації президента Роналда Реґена погоджуються, що активність агентів КҐБ на протиамериканському відтинку дещо притемнила довір'я обидвох народів і в такій атмосфері буде тяжче вести конструктивні розмови про поважні справи, зокрема про справу редукції стратегічної нуклеарної зброї і підписання договору про відтягнення з Европи ракет середнього засягу, але цієї нагоди для переговорів не можна оминути і тим самим зруйнувати взаємодовір'я між урядами ЗСА і СССР. „Вони посягнули свою руку на нашу суверенність і то на нашій території, викликавши злість і недовір'я американського народу до їхньої системи і їхнього способу поведінки із закордонними країнами, — заявив Дж. Шулц кореспондентам, — але вони, ані ніхто інший не зруйнує наших політичних цілей, нашого старання закріпити мир у світі і відвернути загрозу нуклеарної війни". Це в такий спосіб Шулц хотів виправдати свою впертість щодо поїздки до Совєтського Союзу, помимо перестороґ і закликів, навіть американських законодавців, щоб відмовою поїздки запротестувати проти совєтського шпигунства, там в американській амбасаді в Москві і тут на території ЗСА.

Він (Шулц) навіть не хотів слухати порад про відкладення поїздки, бо таке потягнення, мовляв, зруйнує започатковану Адміністрацію Р. Реґена нову політику у відношенні до комуно-московської імперії. Шулц, на запитання кореспондентів, яка це нова політика Адміністрації, відмовився від всяких пояснень і коментарів.

У Москві, совєтські представники заявили, що американські протести, вимоги, заяви представників Адміністрації Реґена, є подумані для того, щоб затроїти існуючу атмосферу між ЗСА і СССР і тим самим відкласти переговори про підписання договору про відтягнення ракет з Европи і тим самим продовжувати перегони в нуклеарному озброєнні.

Започаткування прагматичної політики речниками Уряду ЗСА, не конче сподобалося американському народові, особливо його здоровоумаючій верстві, яка дійсно турбується совєтською загрозою і поширення гегемонії СССР також на американському континенті, — кажуть політичні спостерігачі.

„Американці не в'їдуть в нову амбасаду", — сказав Р. Реґен

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен оголосив репортерам, які зібралися у пресовому центрі Білого Дому, що американські дипломати не в'їдуть в новий будинок своєї амбасади у Москві доти, поки звідти не будуть забрані всі підслуховуючі пристрої. Якщо усунути їх не вдасться, попередив Р. Реґен, то не виключено, що приміщення, на будівництво якого вже витрачено 190 мільйонів долярів, доведеться знести. Президент заявив, що до того часу, поки американці не зможуть переїхати в свою нову амбасаду, совєтським дипломатам не буде дозволено користуватися новим приміщенням амбасади, збудованому в найвищому місці Вашінгтону. Звідти відкривається вид на Пентаґон, Білий Дім та інші урядові будинки американської столиці, тому це місце є ідеальним для електронного шпигунства.

Як повідомив Президент, два тижні тому він викликав своїх найближчих асистентів і обговорив з ними проблеми безпеки амбасади ЗСА в Москві, що появилися у зв'язку з арештом морських піхотинців, яких обвинувачують в шпигунстві в користь Совєтського Союзу. Р. Реґен доручив державному секретареві Джорджові Шулцові підняти справу про совєтське шпигунство проти американської амбасади під час переговорів, які Дж. Шулц буде провадити в Москві наступного тижня. Крім того, йому і президентській консультативній раді в ділянці розвідки доручено вивчити справу, чи є можливо забезпечити нове приміщення амбасади в Москві від підслуховування, чи його треба знести.

Сенатській Комісії закордонних зв'язків стало відомо, що американська архітектурна компанія, яка готувала проєкт амбасади, користувалася послугами совєтського інженера, звільненого після того, як минув термін контракту. Працівники комітету спробували зв'язатися з цим інженером, однак Державний департамент, покликуючись на звідомлення совєтських властей, повідомив, що той помер на серцевий приступ.

Сенатор демократ, колишній віцепредсідник комісії в справах розвідки Патрик Лігі теж такої думки, що найбільше правильним виходом з даної ситуації був би демонтаж будинку і спорудження на його місці іншого без участи совєтських спеціялістів.

У СВІТІ

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ висловили совєтському урядові офіційний протест проти порушення дипломатичних правил, що мали місце, коли працівники КҐБ розгулювали в приміщенні американської амбасади. Арештовані за шпигунство сержант Клейтон Ловнтрі і капрал Арнолд Брейсі під час свого нічного чергування впускали в амбасаду совєтських розвідниць, які іноді перебували там по чотири години. Речник Державного департаменту Чарлз Редмен зауважив, що міжнародне право гарантує недоторканість чужинецьких місій. Він відмовився відповісти на запитання про те, чи проводять ЗСА подібні операції в чужих амбасадах. Ч. Редмен повідомив, що в Москві уже перебуває приблизно 27 осіб обслуговуючого персоналу, присланих туди однією каліфорнійською компанією взамін совєтських громадян, яких міністерство закордонних справ СССР відкликало з американської амбасади восени минулого року.

ВІЙСЬКОВИЙ СУДДЯ дав розпорядження випустити з в'язниці старшого сержанта Роберта Стафлбіма, заарештованого 1-го квітня за порушення заборони на спілкування з місцевим населенням в період його служби в американській амбасаді в Москві, де він був асистентом командира контингенту морської піхоти. 24-річний Р. Стафлбім був заарештований на базі морської піхоти в стейті Каліфорнія і посаджений у в'язницю на базі Квантіко у Вірджінії. Військовий суддя прийшов до висновку, що заарештований навряд чи спробує втекти чи покінчити самогубством, і звільнив його. Старшому сержантові заборонено покидати територію бази. „Він і далі залишається під підозрою", — сказав речник корпусу морської піхоти ЗСА. Якщо слідство знайде якісь додаткові докази, його знову можуть заарештувати.

ЧИСЛЕННІ ОПИТУВАННЯ громадської думки свідчать, що покищо Джек Кемп, який висунув свою кандидатуру на пост президента у виборах 1988 року, іде третім серед республіканців, набагато відстаючи від віцепрезидента Джорджа Буша і сенатора Роберта Дола. В опитуваннях газети „Ню Йорк Таймс", наприклад, Дж. Кемп діставав у різні місяці від 6 до 11 відсотків голосів, в той час як Дж. Буш — від 36 до 46 відсотків, а Р. Дол — від 15 до 23 відсотків. Кемп і його виборча „дружина", в яку входить багато політичних діячів, що прокладали в 1980 і 1984 роках дорогу Роналдові Реґенові, впевнені, що лідерів Буша і Дола — можна догнати.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомила, що американська армія встановили спеціяльне число безплатного телефону, 1-800-225-5779, на яке можуть дзвонити військовослужбовці, які знають про чиюсь шпигунську діяльність. Критики негайно заявили, що це відкриває широке поле для обмов. „Ми, звичайно, маємо це на увазі", — відповів працівник армійської контррозвідки Вілліям Дваєр. Вперше про нове число телефону ще в березні повідомила газета „Армі Таймс". З того часу конррозвідка завалена сигналами військовослужбовців: менш як за місяць зателефонували біля 2,000 осіб. Покищо ні один дзвінок не привів до розслідування, однак армійське командування дістало інформації про порушення дисципліни і правил секретності.

ЛИСТ ПРЕМ'ЄРА ІЗРАЇЛЯ У СПРАВІ І. ДЕМ'ЯНЮКА ВИКЛАКАЄ ТРИВОГУ

Ню Йорк. — Газета „Ню Йорк Таймс" помістила у числі з 7-го квітня ц.р. два характеристичні листи до справи Івана Дем'янюка, українця, колишнього мешканця Клівленду в Огайо, пера Ґілфорда Ґлейзера з Лос Анджелесу і лист відомого синдикованого колюмніста та колишнього директора інформації в Білому Домі Петрика Бюкенена у справі Карла Лінаса, естонця, про ОСІ, використовування совєтської „документації" і приховування правди.

У першому листі Ґ. Ґлейзер розповідає про ролю, яку відіграв у справі достави совєтської документації, зокрема нібито оригінального особистого документу, американський індустріяліст, керівник Оксидентал Петролїюм корпорації д-р Арманд Гаммер, який втримує зв'язки з керівниками комуно-московської імперії від самого початку її існування, від Владіміра Леніна починаючи і на Міхаїлі Ґорбачову кінчаючи.

На підставі такого особистого документу, чи виказки, — каже Ґлейзер, — ізраїльський суд може засудити І. Дем'янюка за воєнні злочини, доконані, як каже він, під час Другої світової війни, в характері сторожа концентраційного табору в Треблінці, на території Польщі, як твердить ізраїльська прокуратура і її свідки.

Особистий документ був в посіданні Совєтського Союзу і ізраїльтяни звернулись до А. Гаммера з проханням, щоб він старався дістати цей, і по пожливості інші документи, які мають відношення до справи І. Дем'янюка. Совєтський Союз не вдержує дипломатичних зв'язків з Ізраїлем і тому „послуга" Гаммера була особливо цінною для тих, які підготовляли процес над І. Дем'янюком. Гаммер, отримавши документ в Москві, особисто, як виглядає з листа Ґлейзера, завіз його до Єрусалиму.

Ґлейзер далі пише, що 19-го грудня 1986 року він отримав з бюра прем'єр-міністра Іраїля копію листа, підписаного Шімоном Пересом, до А. Гаммера, якому ізраїльський прем'єр дякує за його послугу для Ізраїля, ізраїльського народу, справедливости і прав людини у цілому світі. У листі Ш. Перез згадує, що тільки після заходів Гаммара уряд СССР рішився на видачу документів у справі І. Дем'янюка. Він просить Гаммера передати совєтським керівникам подяку, що вони допомогли притягнути „нацистського воєнного злочинця до кримінальної відповідальности".

У другому листі під заголовком „Треба відкрити усі справи", П. Бюкенен сильними і переконуючими аргументами опрокидує вимогу Менахема З. Резензафта до генерального прокуратора ЗСА Едвина Міза негайно видати Совєтському Союзові естонця Карла Ліннаса, яка була поміщена у статті в „Ню Йорк Таймсі" з 31-го березня ц.р.

Бюкенен каже, що Розензафт цілковито зігнорував факт, що совєтський суд в Естонії засудив К. Ліннаса у відсутности на кару смерти, а тодішня совєтська преса три тижні наперед проголосила вирок смерти ще заки судова показуха розпочалася в 1961 році. Бюкенен признається, що він виступив в обороні так званих „воєнних злочинців", між ними Івана Стебельського з Денверу, Френка Валюса з Чикаго і Черіма Субзокова з Ню Джерзі. Усі три були виправдані пізніше судом, як невинні, незважаючи на те, що „великий ловець нацистів" Сімон Візенталь фальшиво і публічно назвав їх нацистами і вбивцями. Субзокова вбито у бомбовому замаху на його хату „невідомими" осібняками в 1985 році.

Розензафт у своїй ненависті до Бюкенена пропонував навіть перевести кон-

(Закінчення на стор. 3)

ВИСТАВКА А. ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

Нюарк, Н.Дж. — Фундація „Рідна Школа" Інк Нюарку та околиці влаштовує виставку мистецьких картин Аркадії Оленської-Петришин, яка відбудеться у неділю, 12-го квітня ц.р. від год. 8:30 вранці до год 2-ої по полудні тут в Пластовій Домівці, при 736 Сенфорд авеню, напроти церкви св. Івана Хрестителя. В год. 1-ій по полудні мисткиня коротко пояснить графічні процеси.

В АМЕРИЦІ

ЛОНДОНСЬКА ГАЗЕТА „Обсервер" повідомила, що на Чорному морі загорівся совєтський корабель-танкер і пожежники не змогли погасити вогню, який горів на протязі 12 годин. Газета не згадує, що було причиною вогню і чи були жертви в людях.

СОВЄТСЬКІ ЗАСОБИ МАСОВОЇ антизахідньої пропаганди настирливо поширюють інформації, що вірус хвороби АІДС був випродукуваний в американських військових лябораторіях і вихопився з-під контролі, або його зумисно поширюють злочинні елементи. Очевидно, офіційні речники З'єднаних Стейтів Америки, зокрема Департамент оборони, категорично заперечують совєтську безпідставну версію і протестують проти використання недуги совєтами для їхніх брудних політичних цілей. Артур А. Гартман, колишній амбасадор ЗСА до Совєтського Союзу, засудив такий нечесний спосіб пропаґандивно-психологічної війни, метою якої є поширювати ненависть населення світу проти Америки.

ПІСЛЯ ВІЗИТИ В МОСКВІ престиж прем'єр-міністра британського уряду Марґарет Тачер значно зріс, в деяких частинах країни аж на 40 відсотків. Однак М. Тачер покищо не прозраджує своєї таємниці коли вона думає проголосити парляментарні вибори у Великобританії. Поінформовані особи кажуть, що вибори можуть відбутися не скорше як в червні цього року.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Два сусіди — два приятелі

У днях 5-го і 6-го квітня ц.р. президент Реґен перевів на офіційних відвідинах в Канаді. Його приймали з найбільшим почестями, при виході з літака привітали його стрілами з гарматки і почесною чотою і він та канадський прем'єр Браєн Малруні обмінялись короткими промовами у сердечному тоні, як два найближчі одномовні сусіди-приятелі. Реґен перевів кілька годин на нарадах із Малруні та в другому дні своїх відвідин в Оттаві виголосив півгодинну промову в канадському парляменті. Вернувшись до Вашінґтону, Реґен прославляв ті свої відвідини, як найбільш успішні, які, мовляв, скріпили давні союзницькі і приятельські відносини між Америкою і Канадою.

Але канадці не дуже захоплені вислідом тих відвідин. Реґен клав найбільший натиск на скасування торговельного мита на всі, чи більшість імпортованих і експортованих товарів, на зразок членських країн европейської Економічної Спільноти. Повна вільна безмитна торгівля між Америкою і Канадою була головною темою промови Реґена в канадському парляменті. Але канадціям найбільше залежало на тому, щоб американський Президент зобов'язався до якнайшвидшого припинення цієї фабричної продукції зараз за канадським кордоном по американському боці, яка затруює у Канаді повітря і спричинює так званий „сірчаний дощ". Президент Реґен наполягає, щоб триматися минулорічної умови в цій справі, а саме, що Америка зобов'язується видаткувати 5 більйонів дол. протягом найближчих п'ять років, щоб винайти такий технічний спосіб, який зредукував би чи цілком знівечив випари з отих американських фабрик. Реґен, за коментарями американських газет, стоїть під тиском американського промислового світу, який відмовляється припинити продукцію отих немилих Канаді фабрик чи видаткувати більйони для скасування випарів із тих фабрик під землю.

Роналд Реґен сподівається, що переговори у справі скасування торговельного мита закінчаться до осени цього року і що це буде великий осяг для обох країн, які зможуть пожвавити товарообмін. Проблема економічних взаємин між ЗСА і Канадою здавен і в'язала, але частинно затруювала приязну і союзницьку атмосферу між тими двома англомовними сусідами. Канадські патріоти віддавна ремствували і ремствують, що Америка так залила Канаду своїми автомобілями, що внеможливила Канаді створити власний автомобільний промисл. Але Канада свідома, що без допливу американського капіталу і без торгівлі з Америкою Канаді грозила б катастрофа. Крім того — північнозахідний кут Канади так само, як американська Аляска межує із Совєтським Союзом. Тому, крім спільної участи в Атлантійському пакті (НАТО) Америка і Канада мають ще окремий військово-оборонний договір з окремою командною централею.

Цікаво, що хоч ці обидві країни, які заповнюють Північно-американський континент, простягаються однаково між двома океанами, Америка нараховує круго 230 мільйонів населення, Канада кругло 27 мільйонів. В Америці густота населення сягала у 1980 році в Каліфорнії до близько 700 осіб на 1 квадратову милю (найменша густота в стейті Коннектикат близько 10 осіб на 1 квадратову милю) — у Канаді, пересічно, тільки сім осіб на 1 квадратову милю. Зате вся атмосфера в Канаді і життя в Канаді — кращі і легші. І ми, українці в Америці заздримо нашим землякам в Канаді. Там визнано офіційно „багатокультурність", там посадниками міст і послами провінцій в соймах та федеральному парляменті в Оттаві є також українці. У цілій Америці немає такого дому для старших і немічних осіб, як Пансіон ім. Івана Франка в Торонто і в цілій Америці немає такого образотворчого музею-ґалерії як Фундація п-ва Шафранюків у Торонто.

Згаданий вище канадський прем'єр Малруні розчарував українців. Він був на бенкеті 4-го СКВУ і, здавалося, він прихильний українцям. Але пішов на вимоги ловця гітлерівських колябораитів Візенталя і створив відповідну Комісію, а після смерти сенатора Павла Юзика призначив на сенаторку одну жидівську дівчку.

Очевидно, великодержавницька політика Америки керується іншими критеріями. Америка мала претенсії до Канади, що всі юнаки, які не хотіли йти до війська в часі В'єтнамської війни — втікали до Канади і тепер нелеґальні іміґранти масово переїздять з ЗСА до Канди. Рідко заселена Канада приймає їх, хоч тамошні робітничі юнії також нерадо дивляться на тих пришельців.

Ярослав Курдидик

БЛИЗЬКОСХІДНЯ СТРАТЕГІЯ НАФТИ

На чільне місце політичної важливости висунулося знову нестерпне, але водночас і стратегічно важливе питання Перської затоки, а зокрема затоки Гармуз, що її Іран неодмінно погрожується заблькувати.

Засоби масової інформації розпочали дуже обширно і всесторонньо обговорювати і по-різному насвітлювати і характеризувати цю ситуацію, яка не лише, що висунулася на кін усіх сучасних політичних актуальних питань і почала приймати такі прояви „загрози", яких можна було завжди очікувати, але ніхто із політичних речників не передбачав, що воно прийме аж таку форму.

За основу цієї драстичної зміни в цьому районі постійного напруження послужила заява Уряду ЗСА, в якій вони запропонували Кувайтові, що американська бойова фльота супроводитиме всі його торговельні кораблі крізь води Перської затоки, а в першу чергу затоки Гомуз.

До речі треба ствердити, що цією пропозицією Кувайтові ЗСА готові дати себе втягнути у безпосередню загрозу війни проти Ірану, а на самому ділі включитися в і887 іансько-іракську війну.

Є теж вістки, що на це насправді несподіване і понадмірно швидке рішення для ЗСА, вплинув факт, що Кувайт, який в останньому часі нав'язав дещо ближчі політичні спілкування зі Совєтським Союзом — звернувся був до нього за допомогою. Кувайт просив, щоб СССР погодився користуватися совєтськими нафтоналивними танкерами, які, річ ясна, супроводитимуть його воєнні кораблі.

Із нещодавних заяв Гашіма Рафсанджані, головного спікера Ірану, виявляється, що після переведення перших дуже вдатних випробувань із морськими нищівними ракетами типу „Силкворм", що їх Іран закупив у Китайській Народній Республіці, він наставлений і приготований тепер на те, щоб збройно заблькувати морську затоку Гормуз.

Зокрема буде варто пригадати, що всі міжнародні нафтоналивні танкери обов'язково примушені перепливти через затоку Гормуз, якщо хочуть видістатися із Перської затоки на відкриті моря світу. Віддаль цієї затоки від Арабського півострова є заледве 65 клм. (40 миль) і теоретично, розцінюючи, Іранові можна б його доволі легко заблькувати.

З уваги на таку евентуальну можливість бльокади, президент Реґен, а згодом із заявою такого самого приблизного змісту секретар Оборони Каспар Вайнберґер заявив, що, мовляв, не тільки ЗСА, але теж і цілий світ, а в тому числі зокрема наші союзники, мусять мати вільний переплив через Гормуз. А коли б Іран поважився в тому ставити будь-які перешкоди, то тоді ми і всі наші союзники матимуть повністю оправданий претекст, щоб вислати в район Гормузу свою супровідну охорону, при чому ЗСА вживають всіх важливих засобів сили.

Для підтвердження того, що за цією теперішньою пересторогою Іранові не стоять лиш порожні слова", ЗСА зосередили поблизу 20-ої паралелі, або, уточнюючи, на схід Оману, коло острова Мазіраг, авіоносець „Кітті Гок", 12 супровідних бойових кораблів і 14 допоміжно засібних кораблів і вже від деякого часу, як на зміну, два-три менші американські корвети, патролюють рутинним способом, затоку Гормуз.

Іран найбільше лютиться з того приводу, що коли ЗСА погодяться ескортувати не лишень кораблі кувайтської фльоти, але теж і всі інші торговельні кораблі, які пливуть з імпортованим товаром до Кувайту — то це дасть змогу у найкраще камуфляжний спосіб засобляти Ірак навіть і зброєю у війні проти нього. Щоб належно піднести знову свою бойоспосібність, Іран закупив додатково, зовсім нові ракети типу „Ігл", які є кращі у своїй засяжності, як всі дотогочасні ракети, що їх вживав Іран у війні проти Іраку, а деякі з них розставив в околиці порту Бендар Аббас, націлених на затоку Гормуз.

Мілітарі речники у вільному світі наголошують, що „поставити на коліна" Іран буде дещо складнішою проблемою, як це було в минулому році з Лівією з її 3-ма мільйонами населення. Іран зі своїм 45 мільйонами жителів і який вирішив „вести святу мусулманську війну", особливо, проти ЗСА, може в дечому скомплікувати всякі „присмирюючі засоби" проти нього.

Іран в останньому часі почав відгрожуватися, що коли ЗСА одверто виступлять у війні проти нього, то він, мовляв, своїми фанатичними мусулманськими „камікaзе" переведе проти Америки такі терористичні виступи і в стільки різних найважливіших обширах і базах їхніх життєвих інтересів, які ще не бачила і не знає історія ведення воєн.

Не зважаючи однак на всі ці „катастрофальні погрози" коментатори і звітодавці Заходу майже одноздідно твердить, що сучасне зосередження американської фльоти в обширі Перської затоки все ж таки заставить іранців передумати і витверезитись із їхніх чванькуватих відгрожувань, якщо вони не хочуть довести до такого стану, що ЗСА остаточно будуть примушені повторити для Ірану цю саму подібну „збройну лекцію", як це було з Лівією — тільки у неспівмірно більшому виявві, всього свого мілітарного засягу і потуги.

З України про Україну

СВЯТО КОБЗАРЯ

У Запоріжжі відбулося шевченківське свято „В сім'ї вольній, новій". У цьому краї багато місць зв'язано з життям і творчістю Тараса Шевченка. І сюди на свято з нагоди 173-ої річниці з дня народження поета приїхали літератори з усієї країни, чужинецькі гості з В'єтнаму, Польщі, Чехо-Словаччини, Румунії. До програми свята входило відкриття експозиції республіканської виставки „Живописна Україна", літературні вечори, зустрічі з читачами.

ВШАНУВАЛИ Л. КУРБАСА

В Україні широко вшановано видатного організатора театру і режисера Леся Курбаса, 100-річчя з дня народження якого минуло в лютому цього року. У старовинному селі Скалат на Тернопільщині, де минули дитячі роки мистця, у колишній садибі його діда відкрито меморіяльний музей Леся Курбаса. У Львові, Тернополі, Харкові, Одесі пройшли теоретичні конференції, вечори. У Києві відбувся ряд імпрез. Серед них наукова конференція, де з доповідями про творчий шлях Л. Курбаса виступили біля 30 доповідачів, серед яких були учень і сподвижник Л. Курбаса з Харкова Р. Черкашин, кандидат мистецтвознавства, ректор Київського інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого Р. Пилипчук, гостя з Тбілісі Надія Шалуташвілі та інші. Відбувся вечір і в Молодіжному театрі, в якому взяли участь учениця Л. Курбаса, артистка театру „Березіль" Ірина Сташенко. 25-го лютого, в день народження видатного митця, в музеї театрального, музичного і кіномистецтва, що його заклав Л. Курбас, відкрилася ювілейна виставка, присвячена його творчості.

ФІЛЬМ ПРО М. ЛИСЕНКА

До життя і діяльности основоположника національної музичної школи Миколи Лисенка кілька років тому звернувся поет Іван Драч. Сценарій фільму про великого українського композитора, піяніста, хорового дириґента та етнографа створено у співдружності з відомим актором і режисером кіно Іваном Миколайчуком. Фільм про великого композитора — здійснення давньої мрії відомого режисера Тимофія Левчука. Про М. Лисенка не було ще жодного кінематографічного твору. Біографічний фільм — це не простий переказ фактів. Це своєрідний погляд художника в минуле. Це данина сучасників історії, тим, чиїми іменами ми гордимося. Недавно в Києві відбулася прем'єра фільму „І в звуках пам'ять відгукнеться...", накрученого студією ім. О. Довженка. Образ М. Лисенка відтворили Ігор Тарадайкін і Федір Стригун.

ЮВІЛЕЙ „СМЕРІЧКИ"

Смерекова батьківська хата, до якої звідусюди линеш думками, зелені гори під високими зорями, земля, на якій народжуються мрії і глибокі ніжні почуття, — таким постає рідний край з пісень відомого вокально-інструментального ансамблю „Смерічка". „Цього року в 'Смерічки' ювілей: їй виповнюється 20 років, — сказав соліст ансамблю Назарій Яремчук. — Вік солідний. Тим більше коли врахувати, що немало ансамблів за цей час перестали існувати, ставши немодними. А 'Смерічка', що була першим у республіці вокально - інструментальним ансамблем, продовжує цікавити слухачів. Сила колективу в тому, що, як і його тезки — гірські смереки, він міцно вріс корінням у рідний ґрунт". І співак розповів про те, як колектив визначав своє творче обличчя, як його учасники, тоді ще аматори з Вижниці, прагнули на вокально-інструментальній основі створити „щось рідне, гірське". Фолкльор, народна пісня стали ґрунтом, з якого бере силу „Смерічка". Багато пісень ансамблю стали широковідомими. „Червону руту", наприклад, підспівують „Смерічці" не тільки на Україні, а й на концертах у Єревані, Ризі, Тбілісі, Алма-Аті. Та й за кордоном її знають, але на Захід не пускають.

ОБІЦЯНКА—ЦЯЦЯНКА

Під таким заголовком київська комсомольська газета „Молодь України" надрукувала листа свого читача Василя Шкраба з хутора Рубашівка Буського району Львівської області. Ось що він пише: „Може, хтось і не повірить, але я живу на хуторі, де до цього часу немає електрики. Коли навчався в школі, то уроки готував при гасовій лампі. Нині я учень Львівського профтехучилища, але вдома буваю часто. Невеселе життя у нас без світла. Молодшому брату теж доводиться тепер готувати уроки при тій же 'гасниці'. Та найбільше шкода мені, що ні він, ні всі, хто тут проживає, не мають змоги подивитися телевізор. Три роки тому ми зверталися в район з проханням провести нам світло. Там навіть спершу здивувалися: 'Як? Наш район повністю електифікований!' А потім запевнили, що 1986 року проведуть. Але обіцяний термін уже минув. Очевидно, знову забули". Кажуть, обіцяного сім років ждуть. Якщо мешканці хутора зверталися в район три роки тому, то чекати їм доведеться вже недовго — всього чотири роки.

Роман Кухар

ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ ДО 75-РІЧЧЯ ЗАСНОВАННЯ ЧИНУ СС ВАСИЛІЯНОК В АМЕРИЦІ

„Ювілейний Календар Сестер св. Василія Великого, 1911 — 1986". Календарій з хронікою Чину, введення провінціяльної настоятельки Сестри Міріям Кляри Коваль, ілюстрації, некролог. Філядельфія, Сестри ЧСВВ, альбомний формат, 12 інчів, 30 ст., 1986.

Сестрицтво Чину СВВ відзначило тихо, але запам'ятно, 75-річний Ювілей свого славного існування в Америці. Крім інших подій ювілейного відзначення, появились теж деякі замітні видання Сестер Василіянок, наприклад „Церковні співи" та „Ювілейний календар", про який тут буде мова. „Церковні співи" в авторському оформленні музиколога Мирона Федорова вже обговорено раніш у „Свободі" й „Америці".

Багатоілюстроване і змістовне ювілейне видання Календаря ЧСВВ заслуговує на особливу увагу. З нього довідаються читачі про духовно-ідейні засновки представництва Сестер Василіянок в ЗСА, що датується 1911 роком, коли Владика Сотер Ортинський, Філядельфійський єпископ, звернувся до Князя УК Церкви, Митрополита Андрея Шептицького, з проханням вислати на філядельфійський терен його юрисдикції Сестер Василіянок в допомогу в місійній праці між українськими еміґрантами, немічними й сиротами. Мати Олена Лянґевич з Яворівського монастиря в Галичині, разом з добровільцями — Сестрами Василіянками — Пафнутією Тимочко, Євфимією Курилас і кандидатками Оленою Івасечко й Ольгою Підгорецькою, вийшли назустріч закликові Митрополита і подались у світ, на місце свого покликання в Філядельфії, зобов'язані Митрополичою наукою: „Боже Предвічний, подай нам духа смиренности, духа молитви, духа вбожества і працьовитости..." Рішення працювати для своєї Церкви й народу, Сестри, основниці ЧСВВ в ЗСА, прибули 2-го грудня 1911 року у приготувану для них обитель в Філядельфії.

З того часу безкорисна, повна посвяти Церкві й суспільності служба Сестер серед наших поселенців, під проводом першої ігумені ЧСВВ у ЗСА, Олени Лянґевич, дочки колись широковідомого генерала Лянґевича з Жовкви біля Львова, принесла багаті плоди праці й защепила в чергові покоління наших велебних Сестер Василіянок снагу до продовжування вірної Богові апостольської діяльности.

У сучасному дуже відчувається потреба відродження того палкого, відданого святій ідеї, піонерського духа наших преподобних Сестер-Служебниць, яким горіли великі їхні попередниці, передаючи шляхетний стяг місійного завіщання своїм рідним послідовницям. Як дуже змінились у сьогочасному суспільстві умови духового покликання чергових Божих служебниць, виявляють ті труднощі, з якими Чинові Сестер Василіянок доводиться тепер зударювати при новому наборі сестрицтва, коли порівняти обставини з попередніми часами, де міцний голос покликання до чернечих Чинів розділяли рівною мірою доньки українського народу з найвищих і найнижчих суспільних кляс. У той час донька генерала збагачувала Чин Сестер Василіянок, що рекрутувались здебільшого з нашого селянства, а сестра Йосифітка Варвара (уроджена Катерина Шапка з Белзчини) вважала б сливе карою Божою для себе, якщо б її не прийняли в новіціят. Проте часи змінились і треба нових світильників на шляху покликання до духовних чинів, аби загріти сильною вірою й посвятою чергові покоління служебниць.

Ювілейний Календар СС Василіянок послужить читачам проглядною інформацією з історії ЧСВВ у ЗСА, а теж духовим кормом людям доброї волі, а зокрема можливим кандидаткам до Василіянського Чину. Засади ЧСВВ, висловлені в одному з приведених речень напрямних Чину, т. зв. „Кенотичної Дороги", повинні б захопити не одну невинну жіночу душу й пірвати її до дальшого здійснювання післанництва Сестер:

„Ми, Сестри Чину св. Василія Великого, прославляємо Бога Євангельським способом життя. Нашими обітами чистоти, убожества, послуху ми зобов'язуємося наслідувати Ісуса Христа... Ми також віддаємо себе з чутливістю і служінням потребам Вселенської Церкви і Божого народу, а особливо потребам нашої Церкви східнього обряду".

Добрі діла заслужених на народній ниві Сестер Василіянок говорять самі за себе. А діла важливіші слів, бо „verba docent — exempla trahunt" (слова повчають — приклади поривають).

Микола Щербак

ПОЕЗІЯ ВОГНЮ І ТУГИ

Наталія Лівицька-Холодна. „Поезії, старі і нові". Стор. 238. Видання Союзу Українок Америки, Ню Йорк. 1986. Передмова Богдана Рубчака. Обкладинка Петра Холодного. Фотомонтажі Ореста Слупчинського.

II.

Друга частина книги Наталі Лівицької-Холодної „Поезії, старі і нові" містить недруковані збірки поетеси „На грані", „Перекотиполе", „Остання дія" і переклади з Бодлера, Валері, Фроста та інших західніх поетів.

Якщо в ранніх поезіях Наталі Лівицької-Холодної переважають мотиви кохання (збірка „Вогонь і попіл") і патріотизм (збірка „Сім літер"), то в пізнішому періоді поетеса, вірна своєму ідеалові, перевиває патріотизмом — глибокою тугою за Батьківщиною, роздумами над долею і недолею свого народу — всю свою творчість.

Душа метається, душа не хоче загубити рідне тепло:

Що б дала за один окрайчик
того хліба, що просто з печі... колись
І за спів чи Маринин чи Одарчин,
Чи за той, що співав верболіз...
За один хоч день, що втрачено!
Не тому, що щасливе було,
а тому, що з серця гарячого
я боюсь загубити тепло!..

...Відклекотіла кривава війна, і поетеса, опинившись в чужих землях, снує і снує думки про Україну:

Щоночі снишся Ти кошмаром.
Лякаєш мертвим сном осель,
Печеш незгаслим ще пожаром
І студиш холодом пустель.
О! Україно! Вічний міте
В серцях мандрівних з щодарів!
Про що ж іще тут можна снити
У млах самотніх вечорів?
І незбагненною такою
Здається путь Твоя в віках.
Проходиш зморою страшною
Калікою на костурах.
І тільки маривом дні слави,
Оновлені хрести церков
І знак воскреслої Держави
Над Києвом, звитяжним знов!

Як притаманно лірикам, Наталя Лівицька-Холодна щораз більше й більше вдається до поетичних рефлексій і роздумів. Зринає Рильський: „Серце, що ти пригадуєш? Чого ти знов болиш?" Зосереджуючись на внутрішніх переживаннях, поетеса у збірці „На грані" фіксує найменші порухи душі, називаючи свої вірші „листками щоденника":

Знов тиші оксамитний клапоть
Упав на слів стогранне скло,
А серце раптом, наче папороть,
Чудесним цвітом зацвіло.

На скатертині пляма світла
І усміх по той бік стола:
„Скажи, чи ти хоч раз помітила,
Що молодість уже пройшла?"

Блисне спогад, защемить серце:

Я в країні вишневій зросла —
дівча з золотою косою,
повне ніжности і тепла
і несвідомости спокою.
І були коло хати грядки,
а на них чорнобривці й айстри,
а увечорі батька казки
з водяником і чугайстром.
Але знявсь буревій пожеж,
упали давні твердині,
розкололися мури веж
і не стало в світі Людини.
Та несила забути мук,
ні того, що нема вже дома,
де лишилась лагідність рук,
де зостались душі хороми:

Душа неспокійна й тривожна, немов виглядає когось на воротях:

Душа моя їсти просить,
душа — пискля ненаситне.
А на небі зорі, як просо
на полив'яну миску розсипано.

Як блискавка, блисне згадка про рідних, що відійшли на спочинок в оселю прадідів, і народжуються рядки, звернені до батька:

О пом'яни в далекій тій дідизні
Усіх, кого осиротив,
І в це життя, що пахне кров'ю й слізьми,
Нам далі усміхом світи.

Спогади, туга, самотність, сни — коло ліричних тем і мотивів Наталі Лівицької-Холодної в її збірці „Перекотиполе":

Щось таке не до ладу щоночі сниться:
перехрестя вулиць, перехрестя сторіч,
і червона свитка, і чортячі лиця
і намисто відьми під Купала ніч.
Гоголь, Вій і церковця на кручі,
розповіді батька, дотик його рук
і...
щось має статись — неминуче —
бо на гільці в лісі провіщає крук.
Я ступаю обережно в хату —
папороті цвіту не знайти мені ж?
Отаке-то все Бог-зна-що
сниться кожну ніч.

Поезії Наталі Лівицької-Холодної народжуються з туги, з ридання, зі „сну, що раптом збудить уночі". Але в прикінцевій збірці „Остання дія", крім туги, чуються бадьорі тони. Її поезії народжуються з вогню варти, „із зірок на небі і зірок у серці", із запаху квітки і з проміння сонця!

(Закінчення на стор. 3)

Лист...

(Закінчення зі стор. 1)

ґресове слідство чи „котрийсь з урядових функціонерів чи офіційних осіб (Бюкенен) не інтервеніював у справі К. Лінцаса. „Знаменита пропозиція, — каже Бюкенен, — переведім докладне слідство: першою справою хай буде меморандум Бюкенена до генерального прокуратора; другою зв'язки із совєтською амбасадорю у Вашінгтоні працівників Бюра спеціяльних інвестиґацій (ОСІ), існуючого при Департаменті справедливости у справі Бюкенена, а третьою — зв'язки ОСІ із совєтськими офіційними чинниками, починаючи від 1980 року. Виходім на відкриту арену пане Розензафт..." — каже Бюкенен.

П. Бюкенен розуміє старання жидів притягнути до кримінальної відповідальности дійсних злочинців, „але нам тяжко зрозуміти чому американські жиди називають „нацистськими симпатиками" кожного американця зі Східньої Европи чи балтицьких країн", який не хоче співпрацювати з брутальним атеїстичним тоталітарним режимом в СССР, режимом, який співпрацював з Гітлером, режимом, державна поліція якого (КҐБ) тягає за волосся, арештує і знущається над жидівками під час демонстрації на вулицях Москви, — закінчує свого листа П. Бюкенен.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ перевіряють тепер інформацію, яка надійшла з Близького Сходу, що Сирія, мовляв, є зацікавлена участю у міжнародній конференції для полагодження справи палестинського питання і підписання мирового договору з Ізраїлем. Американські дипломати повідомили Державний департамент, що представники теперішнього уряду Сирії готові навіть відбути окрему зустріч з речниками Ізраїля. Асистент державного секретаря ЗСА Ричард В. Мирфі під час розмови з кореспондентами підтвердив існування такої інформації, але відмовився від всяких коментарів в цій справі.

АСОШІЄЙТЕД ПРЕСС інформує з Нікозії на Кипрі, що іранські військові частини почали посуватися в сторону іракського міста Базри, а головне командування іранської армії заявило, що омбежену офензиву знову відновлено тому, що Ірак продовжує бомбардувати іранські міста та оливні рафінерії. Військові спостерігачі, які слідкують за пересуванням іранського війська, кажуть, що іранці плянують мабуть окружити Базру і тоді подиктувати Іракові свої умови, або цілковито знищити місто. Досі іранці забили 2,600 іракських вояків і понад 100 захопили в полон. Отримавши тепер нові модерні китайські ракети близького засягу, іранська артилерія, захопивши Базру, зможе контролювати головний шлях, який веде до столиці Іраку Багдаду.

КРАЙОВА ДЕМОКРАТИЧНА партія Єгипту, урядова партія президента Госні Мубарака, здобула перемогу у виборах і знов матиме більшість послів в парляменті. Вибори в Єгипті відбулися в понеділок, 6-го квітня цього року. Не зважаючи на більшість у парляменті, Мубарак і його партія матимуть проти себе сильного політичного противника, коаліцію об'єднаних мусулманських партій, включно до так званих фундаменталістів, які гостро виступають проти політики уряду.

ТУРЕЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ суд засудив на 11 років тюрми колишнього заступника прем'єр-міністра Альпасляна Туркеса, обвинувативши його в організуванні озброєної групи метою якої було повалення при допомозі сили теперішнього уряду і перебрання влади в Туреччині. Крім Туркеса суд засудив на різні виміри кари 392 підсудних, переважно членів скрайньо-правої націоналістичної організації. Прокуратор домагався смертної кари для Туркеса і 40 його спільників.

ПОВІДОМЛЕННЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку —
Метрополітального Відділу УККА
відбудуться
в суботу, 25-го квітня 1987 р., о год. 6:30 веч. в домівці Об'єднання Американських Українців „Самопоміч" в Ню Йорку, Н. Й.
98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003

Просимо Складові Організації Об'єднаного Комітету прислати своїх Представників, а Гостям раді.

Якщо в поданий час не прибуде вимагана статутом кількість Представників, Загальні Збори почнуться 30 хвилин пізніше і будуть вважатися правосильними. Залеглу членську вкладку можна буде вирівняти при вході на залю.

За Управу КОАУО міста Ню Йорку:
Інж. М. Шпонтак, *Голова* — **Стефанія Рудик**, *Секретар*

Поезія...

(Закінчення зі ст. 2)

Чи не з життедайного проміння сонця народився і мудрий вірш — звернення поетеси до своїх і чужих внуків, до тих, що „в їх очах ще не згасла синь весни":

Хлопче юний з синіми очима,
поцілуй від мене свої сині очі,
поцілуй дороги, що ти ними йтимеш
поцілуй дівчину, що її захочеш,
поцілуй від мене зоряну весну!

Хлопче, що у тебе очі сині,
поцілуй від мене мрії й сни свої,
поцілуй сльози, що виллєш в самотині,
і ті руки, що втиратимуть її,
поцілуй від мене зоряну весну.
Хлопче юний, в тебе очі сині,
поцілуй від мене гіркість розставань,
і світанки бунту в ночі горобині
і болючість втрати і жагу шукань,
поцілуй від мене буряну весну!

На схилі своїх літ поетеса, за плечима якої стоїть глибока осінь, цілує молоду, буряну і зоряну весну!

Кінець.

У Філядельфії соборно вшанували Великого Кобзаря

Тарас Григорович Шевченко... Кобзар... наш український Пророк і Геній, перед яким однаково схиляють голови всі українці, незалежно від приналежности до партій, віросповідання чи переконання.

Ці думки приходили певно не одній особі в виповненій залі Академії св. Василія, слухаючи „Заповіт", муз. О. Гладкого, обр. Л. Ревуцького, у виконанні співочого ансамблю „Промінь" з Ню Йорку, яким розпочато свято в пошану Тараса Шевченка в неділю, 8-го березня 1987 року у Філядельфії.

Для відзначення роковин улюбленого Кобзаря, яке організував Комітет Української громади метрополітальної Філядельфії, Відділ УАКРади — соборно зібралися представники майже всіх організацій цього міста, на чолі з о. митр. д-ром І. Біланичем, о. митр. З. Злочовським і о. Р. Мартинюком.

На цій Академії філядельфійська громада мала можливість познайомитися з молодою співачкою Надею Чемеринською, сопрано, яка закінчила Паризьку консерваторію, а також студіювала в інститутах музики в Клівленді і Пітсбурзі голос і фортепіяно, а маґістерку з історії музики здобула в Темпл університеті у Філядельфії.

Надя виконала три пісні на слова Шевченка у супроводі Скрипкового Ансамблю УМІ, кляси А. Жилавої, під майстерною диригентурою Роксоляни Огроднік-Гарасимович.

Щодо промови М. Французенка „Заповіт свободи" — тема була підібрана надзвичайно цікаво, з великим знанням Шевченкової поезії і глибоким філософським підходом.

М. Французенко як в промові, так і в мистецькому читанні поеми „Сон" ще раз зачарував слухачів своїм надзвичайним талантом промовця-актора.

„Співочий ансамбль з Ню Йорку „Промінь" майже не відомий філядельфійській громаді. Тому хотілося б поділитися деякими відомостями, отриманими в короткій розмові з диригенткою колективу Богданною Волянською:

Члени вокального ансамблю „Промінь" внесли в цей співочий колектив свій ентузіязм молодости (пересічний вік співаків 22 роки). Більшість з них продовжує далі своє навчання у коледжах і університетах з різних дисциплін, а деякі вже стали молодими професіоналістами. Одна частина хористів спеціялізується в музиці, інша має подвійні фахи, поєднуючи вивчання музики, або співу зі студіями інших дисциплін. Всі хористи сильно відчувають своє пов'язання з українською рідною традицією і преглибоку любов та відданість до невичерпних джерел української упісні.

Богданна Волянська, як і більшість її хористів з „Променя", має дві професії, вона — компюторний програміст і аналіст та диригент. Вона має бакалявреат з музики з Гофстра-університету і ступінь маґістра музичної освіти з Гантер коледжі в Ню Йорку. Б. Волянська була учителькою музики в академії св. Юра в Ню Йорку на протязі семи років, де вона керувала великим учнівським хором (понад 80 середньошкільників), вела гурток українських народних танців, вчила гри на гітарі, фортепіяно, бандурі, басі та літаврах, і тут, в цій середній школі, вона 14 років тому заснувала вокально-музичний ансамбль „Промінь".

Від себе хотілось би додати, що ансамбль показав неабияку майстерність, обізнаність і уміння володіти різними стилями в виконанні, починаючи від народного до модерно-камерного в оригінальнім творі члена ансамблю Л. Волянського „І широкую долину" на слова Т. Шевченка.

Приємною несподіванкою був чудовий спільний виступ ансамблю „Промінь" з відомим і любленим у Філядельфії ансамблем бандуристів „Гомін степів". Треба сказати, що при підготовці репертуару на подібні академії багато виконавців застановлюються над питанням, що пасує до відзначуваної дати і що ні, і переважно зупиняють свій вибір на творах мірного пляну. Як же приємно було бачити на сцені молодих виконавців обох ансамблів, які включили в свій виступ „В'язанку" на слова Т. Шевченка, в обробці колишнього керівника „Гомону степів" М. Дейчаківського, і навіть в якійсь мірі сценічно обіграли даний твір.

По залі величаво пливло „Ще не вмерла Україна"... і буде жити, поки між нами буде живий дух того, що нас єднає.

О. К.

Комітет для розбудови Бібліотеки ім. С. Петлюри закінчив акцію

Члени Збіркового комітету (сидять справа): Параска Завертайло, Орися Яремович, Галина Грушецька, Марія Ріпецька; стоять (справа): Степан Ґоляш, Маріян Хамів, Дмитро Грушецький, Василь Маркусь, Вячеслав Партикевич (немає на знімку Романа Заяця).

Збіркою індивідуальних пожертв та розіграннням льотерії на цілі української Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі, що дала разом біля 31,000 долярів, закінчив успішно свою діяльність окремий Збірковий комітет з осідком в Чикаґо. Це ствердили збори комітету 2-го березня ц.р., які підсумували вислід праці та формально розв'язали комітет. Ліквідаційними справами займається комісія у складі трьох осіб: Галини Грушецької, голови комітету, інж. Степана Ґоляша, голови контрольної комісії та д-ра Василя Маркуся, містоголови Ради Бібліотеки.

Первісно в Чикаґо велася збірка фондів на цілі бібліотеки, заініційована управою Українсько-Американської Координаційної Ради, що її координував інж. Ярослав Струтинський; ця збірка дала суму 2,818 дол. Згодом виникла думка поширити акцію на ширші громадські кола та прийняти нові форми діяльности. Так у квітні м.р. постав у Чикаґо окремий збірковий комітет із засягом діяльности на Північну Америку. Головою комітету ініціятивна група вибрала Г. Грушецьку, заступником Орисю Яримович, протоколянтом Марію Ріпецьку, а кореспонденційним секретарем Дмитра Грушецького; Вячеслав Партикевич став референтом льотерії, Маріян Хамів — скарбником, а Параска Завертайло — вільним членом. До контрольної комісії увійшли С. Ґоляш, голова інж. Роман Заяць та В. Маркусь, що із свого становища містоголови Ради Бібліотеки в Парижі співпрацював тісно з комітетом та був у зв'язку з дирекцією Бібліотеки. Практично всі громадські середовища та православні і католицькі парафії підтримали ініціятиву й виявили комітетові своє довір'я.

В грудні 1986 року опубліковано в пресі перший список індивідуальних пожертв, що дали 9,340 дол., в тому числі було шість меценатів, тобто жертводавців понад 1,000 дол. Від 1-го грудня м.р. наспіли дальші пожертви, що досі ще не були опубліковані. Ось їх список:

По 1,000 дол. жертвували Іван і Надія Курилки (Іллиной) та Софія Незд у пам'ять чоловіка д-ра Миколи Незд (Нездійминога) з Ню Джерзі; по 500 дол. — Юрій Коломиєць у пам'ять батька Івана Т. Коломийця (Чикаґо) та Олекса Німченко (Парк Ріалти, Чикаґо); 250 дол. Кооператива СУМА, Йонкерс; 125 дол. збірка з поминок по бл.п. Анні Самосій; по 100 дол. Кооператива „Будучність" в Дітройті, „Самопоміч" в Пітсбурзі, „Самопоміч" в Джерзі Сиґі, Кредитова Кооператива в Рочестері, хор „Славута" при катедрі св. Отця Миколая в Чикаґо, Н. і І. Ракуші. Православна Ліґа при катедрі св. Володимира в Чикаґо, похоронне заведення Музики і сина в Чикаґо і Олександер Швець. Крім того, було багато датків як від установ, так і приватних осіб в сумі нище 100 дол.

Заходами комітету відбулися при українських церквах у Чикаґо й околиці висвітлення прозірок з доповіддю д-р Дарії Маркусь на тему „Рукописи княжої доби", з чого прибуток у сумі 874.40 дол. призначено на цілі бібліотеки.

Крім цього комітет надрукував 5,000 льотерійних книжок з атрактивними нагородами. Десять українських установ і товариств спонзорували ці нагороди, а серед найбільших спонзорів був перший український федеральний банк „Певність" у Чикаґо (2,000 дол.), за пожертви якого надруковано льотерійні книжки та адміністровано саму льотерію. Іншими спонзорами були: 1,000 дол. — „Самопоміч" у Чикаґо; по 500 дол: Централя Українських Кооператив Америки, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА, і по 300 дол: Український Братський Союз, Дирекція Українського Національного Фестивалю в Канаді, Норт Вестерн Травел Бюро в Чикаґо; речеві виграші (книжкові премії) дарували УВАН, Український Народний Союз, Канадська Фундація Українських Студій та Бібліотека С. Петлюри.

В Америці і Канаді розпродано близько 1,800 книжок по 10 дол., що становить 36 відсотків із надрукованих і розісланих для розпродажу книжок. Ряд установ, організацій та осіб не повернули незреалізованих книжок, з приводу чого можна висловити жаль, хоч комітет стверджує, з висловом вибачення, що розіслав книжки без одержання попередньої згоди адресатів. Тому з тим більшою вдячністю відзначаєм тих осіб, що добровільно взяли на себе обов'язок розповсюдити книжечки на цю добру ціль.

Згідно зі заздалегідь визначеною програмою, 22-го січня 1987 року, у річницю проголошення самостійности України відбувся в Чикаґо розграш льотерійних книжок у рамках святкового зібрання для вшанування цієї дати, що своїм змістом так тісно зв'язана з ідеєю Бібліотеки ім. С. Петлюри.

Після соборного Молебня у церкві свв. Володимира і Ольги ввечорі 22-го січня присутні на Молебні прибули з храму до авдиторії собору і там проведено намічену програму при участі яких 300 осіб. Вступне слово виголосила голова комітету Г. Грушецька. Один із вже небагатьох живих учасників подій, понад 90-літній майор армії УНР М. Личик розповів про акт 22-го січня, як він собі це пригадував з перспективи майже 70-ти років. Проф. В. Маркусь доповідав про С. В. Петлюру, як одного із творців державних актів Української Народної Республіки та про спадщину Петлюри, бібліотеку його імени в Парижі. Доповідь була ілюстрована прозірками з життя Головного Отамана військ УНР та про теперішній стан і відбудову бібліотеки. Комітет частував присутніх перекускою і солодким, що приготовили пані з комітету на чолі з О. Яримович.

Сам розграш провели С. Ґоляш і В. Партикевич. Було десять щасливих вигавців з різних міст Америки, яких згодом повідомлено про вислід. Двоє І. та Т. Розгони і Д. Ярошевич відмовилися від нагород і віддали їх рівновартість на цілі бібліотеки.

Адміністрування виграшів перебуває тепер в останній стадії. Можна сподіватися, що акція збірки дасть дещо понад 31,000 дол., що буде неабиякою допомогою для цієї надзвичайно корисної установи в Парижі. Все це сталося завдяки спонтанній ініціятиві кількох ідейних осіб у Чикаґо, які вирішили, що нам тут за океаном, треба щось зробити, коли земляки в Франції й Европі взялися за таку шляхетну справу і потребують допомоги. На їх заклик відгукнулася поважна частина наших установ і товариств і портіотична громада, як також індивідуально наші жертвенні громадяни, що їх слід уважати будівничими української культурної станиці в місті, де жив останні роки свого творчого життя і де трагічно згинув один із найкращих синів України, чиє ім'я носить українська бібліотека в Парижі.

В. М.

ЗАВІДУЮЧИЙ ВІДДІЛОМ громадських зв'язків Сі-Ай-Ей Джордж Лодер виступив на пресовій конференції і в різкій формі спростував повідомлення ряду засобів масової інформації про причетність Сі-Ай-Ей до контрабанди наркотиків. Недавно в телевізійній передачі Сі-Бі-Ес „Захід 57 вулиця" говорилося, що Сі-Ай-Ей займається контрабандою наркотиків, щоб роздобути гроші на фінансову допомогу борцям за свободу в Нікараґуа. Подібне твердження міститься і в статті „Змова відчаю", яка надрукована в травневому числі місячника „Спін". „Це є цілковита брехня, казки, — сказав Дж. Лодер про телевізійну передачу і статтю в журналі. — Вони обливають нас болотом, щоб привернути більшу кількість глядачів. Репортери мали підстави вважати, що повідомлення стали відомими широкій публіці". Обвинувачення Сі-Ай-Ей в тому, що ця організація займається контрабандою наркотиків, появилися ще в 1984 році, але це завжди були лише чутки, які ніколи не підтверджувалися.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас несподівано 2-го січня 1987 р. на Вічний Спочинок наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ І ЗЯТЬ

бл. п.

Володар Юрій Стефанишин

Цією дорогою висловлюємо нашу щиру подяку о. Мельникові і семінаристам за відправлення Панахиди, Поминальної Служби Божої, за прощальне слово в церкві Благовіщення у Філядельфії, Па. та відпровадження Покійного на Вічний Спочинок.

Сердечна подяка Родині, Приятелям та всім Тим, котрі своїми молитвами і участю в похоронних відправах віддали Покійному останню прислугу, а нам у нашому горю висловили співчуття та були думками з нами в цей тяжкий для нас час.

Щиросердечна подяка п. Пластовим Сеньйорам Романові Кузикові, Володимирові Свинтухові, Юркові Данилову та Богданові Крамарчукові за прощальні слова в похоронному заведенні і під час тризни.

Складаємо щиру подяку п-ству Ярці і Богданові Скульським та п-ні Вірі Чайковській-Даттон за те, що так тепло прийняли нас до свого гостинного дому під час похорону у Філядельфії.

Дуже дякуємо п. Миронові Грамякові і п. Романові Іваницькому, котрі в зворушливий спосіб вшанували Покійного під час просфори парафії української католицької церкви св. Марії в Норт Порт, Фльорида та за їхню поміч для нас.

Дякуємо всім Тим, котрі так численно взяли участь в Поминальній Службі Божій в сороковий день смерти Покійного в тій церкві — а Сестрицтву за старанне приготування Тризни.

Щира подяка проф. Романові Романишинові і плас. сен. Андрієві Харкові за те, що згадали Покійного теплим словом на просфорі і під час Тризни.

Дуже вдячні всім щедрим Жертводавцям, котрі в пам'ять Покійного Володаря зложили на Служби Божі, квіти та добродійні цілі.

Нехай Всевишній та Милосердний Господь винагородить усіх Вас обильними ласками.

Дружина — СЛАВА з дітьми АНДРІЙКОМ І ХРИСТИНКОЮ
Мама — МАРУСЯ
Брат — ІГОР
Сестра — ДЗВІНЯ ШВЕД
Тесті — Е. І В. ШПИРКИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що дня 7-го квітня 1987 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ТЕСТЬ

бл. п.

ВАСИЛЬ ОЛЕКСІЙОВИЧ ПТАШИНСЬКИЙ

ЗАСЛУЖЕНИЙ ДИРИҐЕНТ

ПАНАХИДА в п'ятницю, 10-го квітня 1987 р. в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 11-го квітня 1987 р. з того ж заведення о год. 9-ій ранку до української православної церкви св. Тройці в Ірвінґтоні, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — КЛАВА
дочки — ЛАРИСА
НАТАША з мужем ДАВИДОМ

Допоможім братам у Югославії

(Н. Н.) Отець Петро Овад, декан в Босні, Югославія був ініціятором побудови Реколекційного Центру тут, будинку для молоді, де б вона навчалася в релігійному дусі. Частина будинку призначена на манастир Сестер ЧСВВ. Цей центр отець Петро хотів би викінчити до 1988 року, щоб це був ювілейний подарунок у Тисячоліття Християнства в Україні для наших братів і сестер в Югославії, нащадків колишніх еміґрантів з Галичини й Закарпаття. У цьому будинку відбуватимуться релігійні науки і курси дяківства, зустрічі та сходини. Цей центр був би охоплював українців- католиків з цілої Югославії.

Митрополит Стефан підтримав задум та його прохання про пожертви на цю ціль о. декана Петра Овада та благословив його заходи для збудування центру. Бажаючі допомогти братам і сестрам у потребі, слід звертатися на адресу о. П. Овада: Rev. Peter Ovad, Sinjska 19, YU — 78430 PRANJAVOR Bosna, Yugoslavia

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Вестчестер Юнайтед 3:1

У неділю, 29-го березня ц. р., відбулася чергова рунда розгривок за першенство ІІ-ої Дивізії Космополітальної Ліґи. Обидві дружини, перша і резервова, відбули свої календарні ігри на виїзді в Вестчестері з місцевим клюбом цієї ж назви. В перших змаганнях резервова дружина УСК-у виграла високим вислідом 6:1 і цим зміцнила свою позицію лідера резервової Дивізії (Червона), маючи на своєму конто 20:2 точок і 44:7 голів

В других змаганнях конто голів відкрили господарі в 10-ій хвилині і з цим вислідом 1:0 для Вестчестеру закінчилася перша половина. Після перерви в 52-ій хвилині УСК вирівняв 1:1 з карного стрілу Гуґа. В 61-ій хвилині Мартінез успішно закінчив чергову контратаку нашого нападу, здобувши ведення 2:1. В 78-ій хвилині Мартінез, з подачі Коваленка, встановив вислід зустрічі 3:1. Треба зазначити, що до звітової зустрічі І-ша дружина цим разом приїхала в повному складі, завдяки чому мала значну перевагу і остаточно перерішила її в свою користь. Після цієї перемоги наша дружина значно поправила свою позицію в показнику табелі ігор і, маючи досі на свому конто 10:12 точок і 22:25 відношення голів, займає четверте місце на усіх сім клюбів.

С. К.

УСВТ „Ч. Січ" — „Істанбул" С. К. 10:0

Цим погромним вислідом 10:0, футболісти „Ч. Січі" успішно закінчили серію двох змагань (на виїзді і вдома) за першенство І-ої Дивізії Ґарден Стейт Ліґи, в яких здобули чергові чотири точки і 18:2 відношення голів. Звітова зустріч пройшла в неділю, 29-го березня ц. р., на площі Фарчерс Ґров, в якій „Січовики" мали гнітючу перевагу, у висліді якої здобули рекордову в цьому сезоні кількість голів. Вже до перерви вислід був 5:0, що його встановили Сабрій з карного в 9-ій хвилині, Андрій Бакун в 16-ій і 22-ій, Мазур в 30-ій і Каміка в 41-ій хвилинах.

Після перерви турецькі футболісти на початку провели кілька контратак, але не змогли їх успішно закінчити. В свою чергу, дружина „Ч. Січі" міцно тримала ініціятиву, яку напад зумів використати для піднесення висліду. Чергові голі для нашої дружини здобули: Брієнза в 54-ій, Андрій Бакун (встановив черговий гет трик) в 61-ій, Каміка — в 74-ій, Фонг у 81-ій і Мазур у 87-ій хвилинах.

Після цих змагань „Ч. Січ", маючи на своєму конто 13:5 точок і 29:11 відношення голів, — займає в показнику табелі четверте на всіх 11-ть місце. Наша дружина з огляду на ігри за чаші має менше (3-4 відбутих ліґових змагань), ніж наші суперники.

„Стар Леджер" відмітив успіхи тенісистів „Ч. Січі"

Ґордон Пол, тенісовий колюмніст щоденника „Стар Леджер" в числі з 30-го березня ц. р., помістив п. наг. „Матківскіс, Нюарк а Стіл Пек Воллоп" довшу рецензію про чолового тенісиста „Ч. Січі" Ерика Матківського, який саме відбув підготовку до нового сезону на Фльориді. В дорозі додому Ерик разом із тенісистами своєї школи відбули змагання в Гілтон Гед, Савт Каролайна, в яких перемогли дружину тієї ж назви 4:1, Гілтон Гед Преп. 4:1 і Бюфорд Академі 5:0

В розмові з автором рецензії Ерик, який минулої весни здобув перемогу в поодиноких змаганнях міжшкільного тенісу ЗСА, поінформував про стан тенісової дружини Нюаркської Академії, в якій він навчається. Ерик відмітив теж перехід до цієї Академії свого кузина Данила, теж чолового тенісиста „Ч. Січі", який має зміцнити тенісову дружину тієї школи. В цій рецензії Ґордон Пол згадав цілу „династію" тенісової родини Матківських — Зеню, Любу, Оленку, що в минулому відіграли чолові ролі в шкільному тенісі Мілбурну і стейті Ню Джерзі. Підростає Роксана, що вже відома на турнірах УСЦАК і маленький Петро трирічний, що вже бігає коло хати з тенісовою ракеткою, це кузини Ерика. „Провідник тенісової ланки „Ч. Січі" д-р Зенон Матківський, багатократний чемпіон УСЦАК і різних Американських турнірів, розпоряджає тенісовими талантами, які ще довгі роки приноситимуть славу українському тенісові в ЗСА".

Успіхи Юрія Храневича

Великих успіхів у настільному тенісі добився Юрій Храневич, ланковий настільного тенісу УСВТ „Ч. Січі", кількакратний першун УСЦАК і багатьох американських турнірів. Завдяки цим успіхам Американська Федерація Настільного Тенісу назначила цього українського спортовця „ковчом" Американської чоловічої дружини, яка в днях 14-23 липня ц. р. змагатиметься в Американських Олімпійських Іґрах, що проходитимуть в Ролей Норд Каролайна. Юрій Храневич має теж ранґу міжнародного судді настільного тенісу. Суддював в минулому році в закритому чемпіонаті ЗСА в Пітсбурзі та у відкритому в Маямі Біч, Фльорида. В цьому році суддюватиме знову у відкритому чемпіонаті ЗСА, що відбуватиметься 17-21 червня.

Юрій Храневич виконує теж обов'язки ланкового настільного тенісу УСЦАК і підготовляє першенства УСЦАК, що мають відбутися в суботу, 30-го травня ц. р., в приміщеннях клюбу настільного тенісу у Вестфілді, Ню Джерзі.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Київські футболісти в півфіналі за чашу Европи
Київ „Динамо" — Істанбул „Бешикташ" 5:0
Київ „Динамо" — Істанбул „Бешикташ" 2:0

Завдяки цим двом перемогам, що їх здобули кияни в чвертьфінальній рунді, на виїзді в Істанбулі, Туреччина, стадіон імені Ататюка при участі 35,000 глядачів і в Києві 18-го березня ц. р. на центральному стадіоні при участі 100,000 глядачів, вони дійшли до півфіналу, в якому зустрінуть сильний португальський клюб ПОРТО, перші змагання в Португалії 8-го квітня ц. р.

Переможні голі в чвертьфінальних змаганнях для Києва здобули: Блохін 3, Євтушенко 3, і Бєланів. В других змаганнях у Києві Дені Шоме, заступник головного редактора тижневика „Франс Футбол" вручив Ігорю Бєланові, футболістові київської дружини нагороду „Золотий м'яч", як вибраному найкращому футболістові Европи в 1986 році. Кожнорічний референдум вибору найкращого футболіста Европи спонзорують фірма „Адідас" і згаданий журнал „Франс Футбол" в Парижі.

(от)